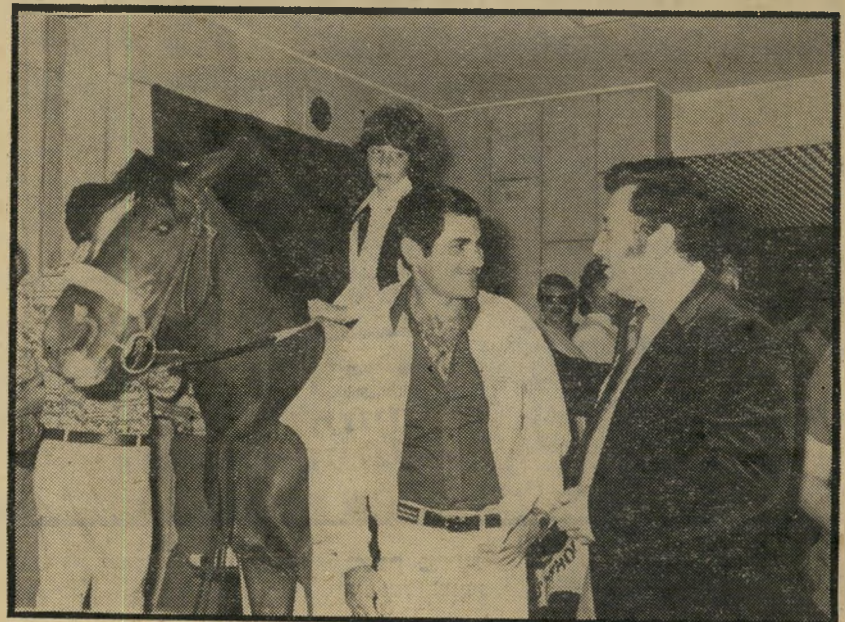

וכשבא הזמן לשלם עבורו - סירב

הנכים אנלו קט

עיוור על הסוס
עיוור נכה צה"ל רוכב בלובי של חלון מרינה על הסוס שנתרם לנכים. מימין אפשר להבחין בפלאטו משוחח עם יעקובסון. כעבור דקות אחדות

מילאי המקום
מנהל חלון מרינה תל-אביב, מיכאל ("מיקי") יעקובסון, וגידו סנדל ליד הסוס שנתרם על-ידי פלאטו שרון למען עיוורים נכי צה"ל. אחרי שפלאטו סירב לשלם, רכשו השניים את הסוס מכספם.

התברר כי סוס ערבי אציל ושקט, שיתאי לשימושם של הנכים, עולה כ-30 אלף לירות. דמי אחזקת סוס כזה למשך שנה הם כ-20 אלף לירות נוספות. עוד לפני שהספיק סנדל לרכוש את הסוס, טילפן אליו יעקובסון וביקש ממנו שלא לרכוש את הסוס. היה מי שהציע ליעקובסון לפנות אל ח"כ פלאטו שרון בבקשה שישתתף בנשף ויתרום למען הנכים העיוורים. אחרי-כך סיפר יעקובסון: "כמו כל אחד בארץ שמעתי על כל מיני חוכמות שפלאטו עושה עם אנשים במה שנוגע לכסף, לא ידעתי אם זה נכון או לא. אבל הייתי בטוח שאת נכי צה"ל הוא לא יסדר, אז פניתי אליו". לפני שפלאטו נתן את הסכמתו הוא ביקש לדעת מי "מהאנשים הגדולים" יש תחף בנשף. סיפר לו מיקי כי הוא הוזמן מין את שר-הביטחון עוזר וייצמן ואת הרמטכ"ל רב-אלוף רפאל ("רפול") אייזן. "אני רוצה לשבת ליד וייצמן", אמר לו פלאטו. "אם תתרום, ויבואו וייצמן ורפול, אני מוכן שתשב אפילו ביניהם, העיקר שתתרום", השיב לו יעקובסון. או שוחחו השניים על טיב התרומה. יעקובסון סיפר לפלאטו על תרומות שכבר התקבלו, כדי שיבין מהו סדר הגודל המצופה ממנו: "יש כאלה שתרמו טיסה לחוף-לארץ. יש כאלה שתרמו ביר לוי בבית-מלון באילת, יש אפילו אחד שתרם סוס".

יקרים עבור ההשתתפות בו, כפי שעשו שאר המלונות. הוא החליט להעמיד את האולם הראשי של המלון לרשות העיוור רים. ואף לדאוג להם, מלבד לאוכל ולמשקאות. גם לבידור ולמתנות. מיקי גייס את כל ידידיו למען הנשף. מבעלי ממון הוא דרש וגם קיבל מתנות עבור הנכים, מאחרים הוא ביקש תרומות להגדלה ולמכירה פומבית שערך במקום, שהכנסותיהן היו קודש לקרן הנכים העיוורים. מאותם ידידים שאינם בעלי אמצעים ביקש מיקי לעזור בעבור דות האירגון ובאירוח הנכים.

אופנת

הנכים

ר אחת משיחותיו עם ידידים עיוורים נכי צה"ל הם סיפרו לו על האופי נה החדשה בקרב הנכים: רכיבה על סוס. "רק מי שמכיר את העיוורים נכי צה"ל יכול להבין מה פתאום סוס", הטי ביר מיקי. "הם מתמודדים כל הזמן עם הנכות שלהם. מחפשים לעצמם אתגרים שבהם יוכלו להוכיח, בעיקר לעצמם, כי הם מצליחים להתגבר על העיוורון. בעזרת הרכיבה על סוס הם מצליחים להוריד לעצמם שגם בדיוק כמו אותם שרורים אים. שהם התגברו על עוד מיכשול". מיקי החליט לרכוש לנכים סוס פרטי שלהם. לשם כך הוא גייס את ידידו, גידו סנדל, בעל חברה להקמת גדרות ממושב קידרון. יעקובסון ביקש וסנדל הסכים לרכוש סוס עבור נכי צה"ל ואף התחייב לשלם את דמי אחזקת הסוס במשך שנה. סנדל הבטיח זאת עוד לפני שידע כמה עולה הסוס וכמה עולה האחזקה. אחרי-כך בדקו השניים את המחירים.

הוא רימה גם את נכי צה"ל, והצליח להשיג על גב מומם פירסומת חינוך הכל החל ערב יום-העצמאות. מנהל חלון מרינה בתל-אביב מיכאל ("מיקי") יעקובסון, הוא ידד ותיק של העיוורים נכי צה"ל. מיקי הכיר כמה עיוורים נכים, הזמין אותם לארוחות במיסעדה הסינית של מלוננו, ומאחר יותר החליט לאמץ, יחד עם המלון וקומץ ידידים, את נכי צה"ל העיוורים. לקראת יום-העצמאות החליט מיקי לערוך נשף לנכים ולבנות זוגם. הוא רכש שהמלון שהוא מנהל יפסיד כסף רב אם יערוך נשף פתוח ויגבה כרטיסים

כ בר זמן רב לא זכה ח"כ שמואל פלאטו שרון בקבלת-פנים כה נלהבת. עשרות נכי צה"ל כולם עיוורים ורובם בעלי מומים נוספים, קטועי רגליים וידיים ובעלי כויות, מחאו לו כפיים במשך שעה ארוכה, הריעו לכבודו ודידו לעבר השולחן שליידו ישב, כדי ללחוץ את ידו. חברה-הכנסת הלבוש באלגנטיות רבה, כשלצידו אשתו היפהפיה, היה מדי-מדי מיונג. אחרי-כך הוא סיפר לידידים: "הרי גשתי שהגיבורים האלה אהבים אותי. אני הייתי בשבילם משהו מיוחד". אולם פלאטו ידע מה שהנכים שקיבלו אותו בחמימות כה רבה לא ידעו. הוא ידע כי

50 אלף ועוד 2000

פ לאמץ, אמץ יחסי-הציבור נדלק כששמע על הסוס. "אני רוצה לתרום את הסוס. אני לא מוכן לתת שום תרומה אחרת. מלבד הסוס", הוא הודיע ליעקובסון. כפי הנראה ראה כבר פלאטו בעיני רוחו את תמונתו יחד עם עיוורים נכי צה"ל ועם סוס המוצב בחדר האוכל של המלון, מתפרסמת בעיתונים. יעקובסון ידע כבר עולה הסוס וכמה עולה האחזקה שלו ונקב בסכום של 50 אלף הלירות בפני פלאטו. "אין בעייה, אני משלם", הודיע לו הח"כ מסביון. יעקובסון טילפן לסנדל, סיפר לו על השיחה עם פלאטו וביקש ממנו לוותר על הסוס ולתרום את הסכום בצורה אחרת. סנדל הסכים. הוא גם מסר ליעקובסון סוף את כתובתו של מוכר הסוס ויעי-קובסון מסר אותה לפלאטו. "לי אין זמן להתעסק עם סוסיים", אמר לו פלאטו. "קח את הסוס ואני מייד מוציא לך צ'ק". יעקובסון נהג כך. הוא סיכם את העסקה עם מוכר הסוס, הבטיח לו את הצ'ק עוד לפני מועד הנשף ואף השיג תרומה מבית-אופנה להכין שמכת-רכיבה בה מיוחדת שעליה נרקם סמל המלון והשם שנקבע לסוס: טייפון-מרינה. עד יום לפני הנשף לא הגיע הצ'ק של פלאטו. יעקובסון טילפן אליו, ואז הסי (המשך בעמוד 44)

שרון יחד עם רעייתו בנשף יום-העצמאות של הנכים. בתמונה נראה פלאטו כשהוא רוכב כרטיסים להגדלה, שנערכה במקום, ונותן תמורתם התחייבות של 2000 לירות.

פלאטו רוכש הגדלה
למרות שידע שלא ישלם 50 אלף לירות, כפי שהתחייב, עבור הסוס לנכי צה"ל, הופיע פלאטו